

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

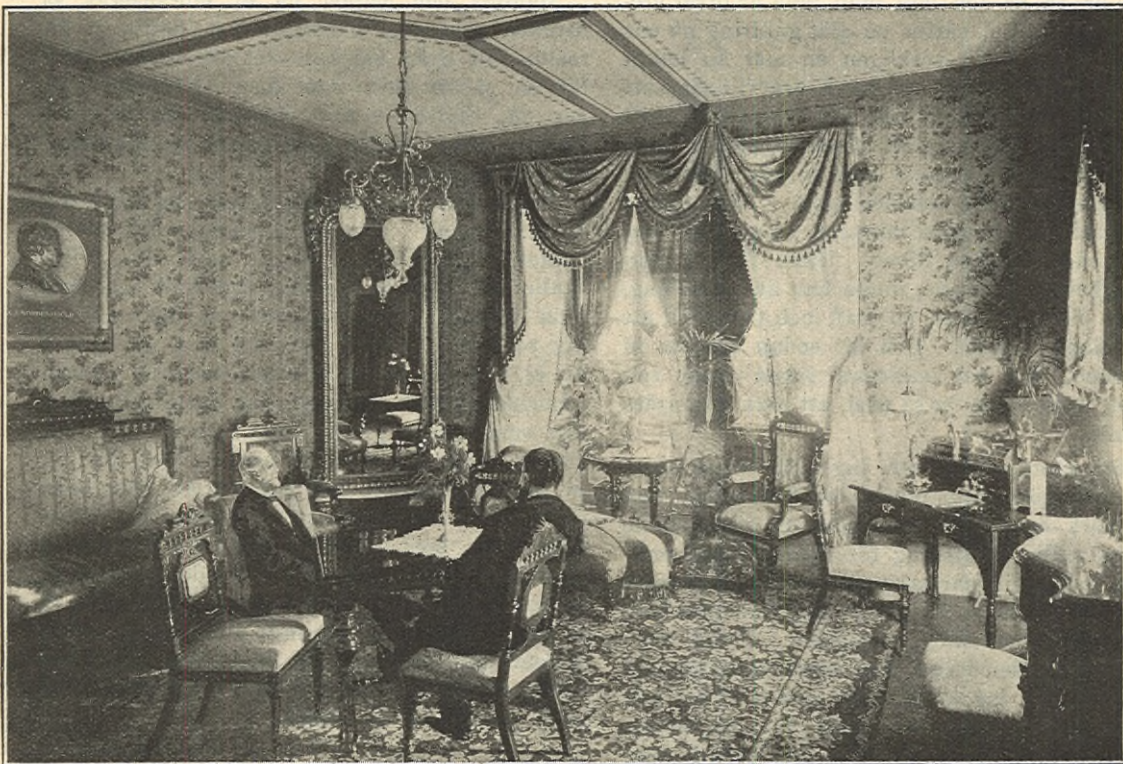
FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET.

N:R 11 (586).

ONSDAGEN DEN 8 FEBRUARI 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. > 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILD T FÖRMÄNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	---	--	---	---

KONUNGEN I SIN SALONG PÅ SALTSJÖBADEN.

äfvén kasta en diskret titt in i de tvänne angränsande rummen.

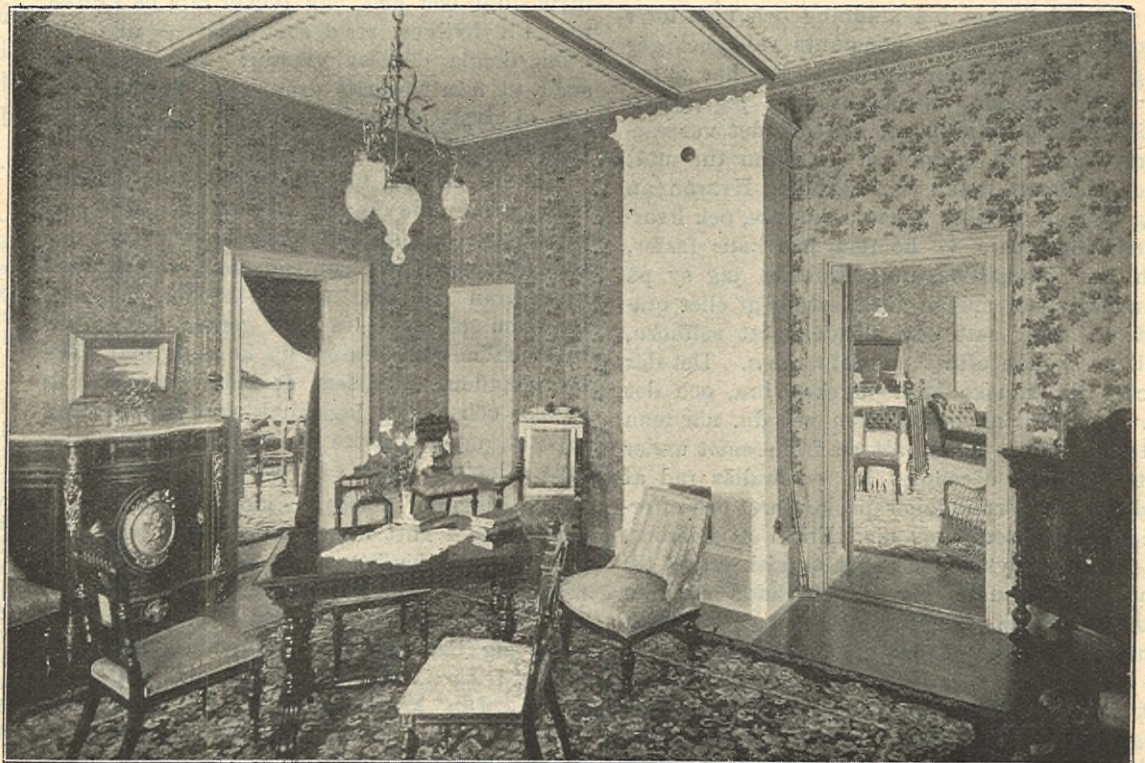
Det lif konungen härute för är det allra enklaste och stillsammaste. Mellan kl. 9 och 10 stiger han upp och intager då en lätt kaffefrukost på sina rum. Kl. 1 spisas lunch och kl. 5 à 1/26 middag i den s. k. »lilla matsalen». För öfrigt tillbringas dagen till stor del med promenader i det fria i de uppuktande kavaljerernas sällskap. Vid den präktiga flygeln i musikrummet eller vid den lilla orgeln, som uppflyttats i den kungliga våningen, tillbringar h. m:t också mången stund. Vid 9-tiden på kvällen intages tesupé på rummen och kl. 11 uppsöker konungen sin bädd.

Konungens sällskap vid Saltsjöbaden utgöres af hans uppuktning, kabinettskammarherren friherre Fredrik Wrangel och adjutanten kapten Hoffstedt, öfverhofjägmästaren Ankarcrona och förste kammarherren Celsing samt dessutom en och annan gäst, som tillfälligtvis inbjudes.

Må nu ock den friskhet, som den fagra nordiska vinternaturen härute i så rikt mått äger, meddela sig åt vår monark och hans folk snart förspörja, att hans välkända och beundransvärda vigör till fulla återvändt!

KONUNGEN PÅ SALTSJÖBADEN.

SEDAN NÅGRA DAGAR vistas konungen å Saltsjöbaden för att i lugn och ro och en fager naturs omgivning återhämta de krafter, som den nyss genomgångna sjukdomen nedsatt. Å det ståtliga Grand Hôtel bebor h. m:t med uppuktning de tolf rummen till höger en trappa upp, från hvilkas fönster den härligaste utsikt öppnar sig öfver isbelagd fjärd och mörka, snöbrämde furustränder. Af dessa rum innehar konungen för egen del egentligen endast tre; de andra äro afsedda för uppuktning och betjäning. Den kungliga salongen är hållen i modern stil; möbelen svart med blommigt, ljusgrönt sidendamast. På sidan om salongen ligger det lilla telefonrummet, med möbel i guldfärgad damast. En chäslong några stolar samt ett litet svart skrifbord med infälld grön duk och en telefonapparat, det är alltsammans. Sofrummet i röd damast utmärker sig för sin kolossala järnsäng, hitflyttad med nödig hänsyn till konungens längd. Eljes äro utensilierna desamma, som begagnas af hotellets vanliga gäster. Med våra för Idun på platsen tagna bilder införa vi våra läsarinor i den kungliga salongen och låta dem

A. Blomberg foto.

KONUNGENS VÅNING PÅ SALTSJÖBADEN.

BREF FRÅN EN F. D. FÄSTMÖ TILL EN GIFT VÄNNINNA.

Stockholm d. 19 januari 189...

Min allra käraste vän!

När jag i går fick ditt glada och lyckliga bref, så grufvade jag mig mer än någonsin för detta, som jag ej längre kan uppskjuta att skriva till dig om. Hur skall du, som har det så bra på alla sätt, som dag från dag utvecklas till en starkare och bättre människa i din rika verksamhet som hustru och mor, hur skall du kunna förstå och sätta dig in i allt mitt...? Hvad jag vill berätta för dig kan sägas i några få ord, och ändå förefaller det mig som skulle jag ha så många skäl och förklaringar att ge dig, att detta bref aldrig kan få något slut, ty jag har en bestämd förkänsla af att du skall ogilla hvad jag gjort — om jag ej kan få dig att förstå mig riktigt.

Saken är den, att jag har brutit min fem års långa förlofning. Jag ser, hvilket bedröfvadt uttryck dina kära, intresserade ögon få, när du läser dessa ord, och min hand skälfver af ifver att få säga dig allt, allt som jag gått och burit på i många år nu, utan att kunna tala ut ens med dig. Om du hade varit förlofvad i fem år, du som jag, så skulle du också en vacker dag ha börjat grubbla öfver, hvem i all världen som kan ha uppfunnit en så afskyvärd inrättning som en offentlig förlofning. Men din korta väntetid var som en enda festdag, fylld af glada förberedelser till bröllopet, som snart stod för dörren. Du sade, när vi träffades här i julas, att jag hade blifvit blek och fallit af, sedan du såg mig sist, och det kan du nog ha rätt i. Och detta beror ej på att jag äter och sover för litet, ej heller på några stora hjärtesorger — det kommer sig rätt och slätt af att jag mist mitt glada humör och fått tungsinta och tråkiga tankar till dagliga gäster.

Du vet, hur vi ha haft det i flere år nu, Erik och jag. Han sitter nere på verket till kl. 4 om middagarna, jag går till mitt kontor kl. 9 hvarje morgon med två franska bröd i fickan, ett med salt kött på och ett med kalfstek. Och där, i den allt annat än friska luften i »Jönssons partiaffär för ägg och smör», där sitter jag ända till kl. 1/2 4, midt emot en flicka i fläckig blå klädning och med torrt dammigt hår, hvars konstanta rufsighet gör mig alldeles ursinnig de dagar jag har anlag för dåligt humör. Sedan brukade jag gå och möta Erik på middagen, och om det var vackert väder, så gjorde vi en liten tur utåt Skeppsholmen, innan vi gingo hem. Hvarannan dag åt han middag hemma hos oss, och hvarannan dag voro vi hemma hos hans faster, och om eftermiddagarna brukade jag sy på min utstyrsel, medan Erik läste högt eller pratade — eller satt och slöade i ett soffhörn, hvilket skedde oftast på sista tiden. Det där tycker du kanske låter mycket bra, och det var bra i början också, men vet du, när man inte har något annat att se fram emot under det närmaste decenniet än en ändlös rad af sådana där förmiddagar på kontoret och eftermiddagar tillsammans med Erik i ett soffhörn, då får allt idyllen en något tragisk prägel till slut! För honom går det ju ändå an, han har sitt arbete, som för honom framåt — fast Gud skall veta, att det ej går med stormsteg! — men för mig... För mig har det gått så, att jag känt, hur jag andligen krympt ihop dag från dag, jag har varit så bitter och torr och ledsam, så det är ett under att Erik kunnat stå ut med mig; men inom mig jäste det af heta upproriska tankar, som gjorde mig

sjuk, därför att jag ingen hade att tala med. När skall folk lära sig inse, att det måste finnas ett naturligare och lyckligare sätt för unga människor att älska hvarandra än detta att gå förlofvade i årtal! Jag säger visst ingenting om en vanlig lagom lång förlofningstid med säkra utsikter för framtiden — jag minnes väl, hur lyckliga Erik och jag voro det första året, hur mycket vi hade att tala om, och hur rika vi kände oss genom det ständiga utbytet af tankar och åsikter. Men ser du, det kommer en tid, då man behöfver få in ett nytt element i allt det gamla, man behöfver det gemensamma arbetet och de gemensamma intressena inom ett eget hem — för att nu inte tala om den rent erotiska sidan af saken, som väl ändå är det viktigaste af alltsammans.

Du kanske svarar mig, att allt detta borde jag ha vetat förut, och att jag inte skulle ha gifvit mig in på något, som jag sedan ej kunde gå i land med. Men Sigrid, det vet du väl själf, inte reflekterar man öfver sådant, när man är 18 år och den man, man är öfver öronen förälskad i, sätter en slät guldring på ens finger! Jag hade verkligen en mer än lofligt dunkel föreställning om hvad det vill säga att gå »länge» förlofvad, och jag hoppades i mitt stilla sinne, att en glad öfverraskning en vacker dag skulle komma och ge vår förlofning den efterlängttade afslutningen. Men glada öfverraskningar spela minsann en ganska liten roll i det verkliga lifvet! Tänk först hvilka svårigheter Erik hade, innan han fick sitta ting, arbeta fick han som en slaf, och tacka till att han slapp betala! Och att sedan komma in i verken, det var minsann ingen smal sak heller, fast lönen är så usel, att man kan gråta åt det.

Förr kunde Erik och jag sitta långa stunder och göra upp planer för framtiden, tala om vårt eget lilla hem, som en gång skulle ge oss riklig ersättning för denna långa pröfvotid, och Erik har talat därom ibland på sista tiden också, men då gjorde jag honom oftast nedslagen med min pessimism. Hvad bryr jag mig om den lycka, som kanske skall komma en gång, när jag är gammal och trött och måhända har längtat för länge för att kunna njuta af min längtans mål? Att lefva i framtiden kan endast göra en människa lycklig, medan hon ännu ej är rustad att lefva i nuet, men jag är rustad nu, jag är mogen att lefva lifvet fullt och helt, jag tycker mig ha krafter nog till hvilken strid som helst — allt, allt utom denna dådlösa väntan! Den skulle ha sugit ut min lifskraft droppe efter droppe, om jag ej tagit detta steg, som var den enda vägen till räddning för mig.

Vet du, Sigrid, när du nu sist var i Stockholm, så kunde jag ej låta bli att göra små jämförelser mellan oss båda, vi som vuxit upp tillsammans, gått i samma skola, fått samma uppfostran och läst samma böcker, och som först nu på de sista åren genom ditt giftermål och min förlofning ha kommit in i olika förhållanden. För fem år sedan voro vi lika gamla, och nu är jag till tankar och sinnelag mycket, mycket äldre än du, ehuru du naturligtvis har en rikare erfarenhet af lifvet än jag.

Jag glömmar aldrig en gång i julas, när vi sutto inne i mitt lilla rum, du var just i tagen med att berätta något och lade ifrigt din hand öfver min, medan du talade; med ens glömde jag alldeles bort att höra på hvad du sade, jag bara satt och såg på din hand och på min egen, som du omslöt med ditt fasta grepp. Din hand var hvit och stark, med breda, blanka ringar, som slöto sig fast omkring fingret, det låg något af huslig lycka, af hustrulig och moderlig ömhet öfver den, den såg ut att många gånger ha slätat ut

bekymrade fårur ur din mans panna och torakat bort barnsliga tårar från din lille gosses ögon; den var säker och trygg, din hand, den hade funnit sitt rätta verksamhetsfält, och det arbete, den utförde, var lyckobringande för dig själf och för andra. Och så såg jag på min egen hand, där den låg i din, smal och nervös med den matta guldringen, som satt så löst, som om den när som helst skulle glida af — och i den handen såg jag en sinnebild af mitt eget famlande, långtande, otillfredsställda jag...

Du kan förstå, att det ej är lätt att bryta en sådan förbindelse som vår; Erik var blek och upprörd, när han gick hemifrån oss den kvällen, då jag sagt honom, att vår förlofning måste brytas, men dagen därpå fick jag ett sansadt och förståndigt bref, däri han gaf mig rätt i allt och skickade tillbaka ringen. Stacksars gosse, jag har nog ej ensam gått och burit på bittra tankar om »kulturens offerväsen».

Mamma och pappa ha ej moraliserat så mycket som jag väntade; det hette ju för resten allt ifrån början: »det där är intet parti för en sådan flicka som du». Men hvad säger du, Sigrid — ens väninnor ha ju i allmänhet mera ideella synpunkter än mammorna och papporna.

Minns du, hvad du sade, när jag följde dig ner till tåget? »Du borde komma till oss på landet, Helga-ungen min,» sade du. »Där skulle du snart få tillbaka ditt hull och dina röda kinder.» Nu kommer jag här och tar dig på orden: ha ni plats för mig, och tycker du ej, att jag är en allt för besvärlig ökning i hushållsbördan, så reser jag härifrån hvilken dag som helst, ju förr dess bättre. Jag kan kanske vara dig till litet nytta också, du har ju bara en jungfru och mycket att göra både inom- och utomhus. O, Sigrid, det förefaller mig som en skön dröm att för en tid få slippa ifrån det själsdödande arbetet på kontoret och att i ditt varma, lyckliga bo få återfinna mig själf och mitt glada humör! Jag känner mig som en vild fågel, som länge har suttit i bur och nu ej riktigt vet hvad han skall göra med sin frihet.

DIN HELGA.

Återgifvet för Idun af MIAL.

MADAME PATTIS OCH BARON CEDERSTRÖMS BRÖLLOP. BREF FRÅN IDUNS NÄRVARANDE KORRESPONDENT.

NÄR TIDNINGARNA tillkännagävo, att madame Pattis bröllop skulle äga rum d. 25 januari i Brecon i Wales — ej långt från hennes slott Craig-y-Nos, — befann jag mig med min man på en rekreationsresa i sydvästra England, och, som jag förut lofvat Iduns redaktör att söka beskriva nämnda notabla händelse, lämnade jag den gamla intressanta staden Bath den 24 och for via Severntunneln och Newport vid Wales sydkust upp genom Usk-dalen till den lilla staden bland bergen, Brecon. Vädret är härligt och efterlängttat frost har just infunnit sig efter långvarigt ruskväder: tåget går först genom leende trakter allt högre och högre upp öfver den brusande floden; storartade vyer öppna sig, tills man kommer upp bland stenkolsbrotten och växtligheten blir intet annat än torrt gräs på svart kolblandad jordmån, så åter rik växtlighet, söderns lagrar, cypresser och andra träd, blandade med nordens tall och gran, och efter en fyra timmars färd är jag framme vid målet och far till »Castle of Brecon Hotel» just när solen sänker sig glödande rök bakom »the Brecon Beacons» höga toppar, bådande en vacker dag för morgondagens fest, hvartill stora förberedelser redan länge vidtagits.

Sedan går jag ut för att i det klara månskenet taga i betraktande dekorationerna å den »Via Triumphalis» som brudföljet skall taga från järnvägsstationen till den katolska kyrkan, St Michel, där

ceremonien skall äga rum. Nära stationen är en stor triumfbåge af lager och murgrön, på ena sidan bär den inskriptionen »Long life to our new Burgess» (Länge leve vår nya borgarinna), och på den andra »Welcome to the Queen of song» (Välkommen, sångens drottning). Därefter äro de buktande gatorna dekorerade med en synnerligen vacker anordning af röda flagg- och sköldprydda venetianska master, från hvilka sträcka sig gröna guirlander och festoner af mångfärgade vimplar. Kring Wellingtonsstatyen i midten af en mindre öppen plats är en synnerligen anslående dekorerad af grönt, blomsterguirlander, master och flaggor. Längre fram är en stadsporr uppförd som triumfbåge, bärande inskriptionen på engelska och waleska språken. Nära kyrkan är en annan ståtlig dekoration med öfver gatan hängande blomsterfestoner och tvänne banér med inskriptioner: »Our thoughts are yours this day» (våra tankar äro edra denna dag) samt »We grest you in all sincerity» (vi hälsa eder innerligt). Vid kyrkan liksom vid stationshuset uppföras vackert dekorerade tältpassager ledande från den plats, där vagnarna stanna, till dörrarna.

*

»Klockan 10 f. m. öppnas kyrkdörrarne», står där på den inträdesbiljett jag erhållit från madame Patti, och när jag infinner mig där kl. $\frac{1}{2}$ 10, äro redan ett dussintal med biljetter försedda herrar och damer väntande utanför. Kl. 9 skulle brudföljet lämna Craig-y-Nos Castle i vagnar för Penwyllt station — ungefär 20 minuters väg — och därifrån med järnväg anlända till Brecon kl. 10,10. Emellertid hade jag god tid att taga i betraktande dekorationen af den lilla enskeppiga kyrkan. Koret är klädt i hvit lenong, tak och väggar med palmer och blommor i guirlander och hängande korgar. Öfver brudparets plats är en kanapé med hvit draperad lenong. Den del närmast koret, som är afsedd för bröllopgästerna, är draperad med ljusblå och skär lenong med bakgrund af hvit sådan, förhöjdt af sidenband, blomsterfestoner och grönt; den öfriga delen af kyrkan är i hvitt omväxlande med blått och skärt. Lampor brinna och naturligtvis de höga vaxljusen på det med blommor klädda hvita altaret. Allt detta, med röda mattor på golvet och å väggarnas nedre del, är af ofantligt »täck» färgverkan, men aldrig sedd annat än i ett katolskt tempel. Endast 150 biljetter ha delats ut, så fastän alla sittplatser äro upptagna, råder ingen trängsel.

Under tiden öfverföres från läktarn orgelmusik, som afstannar när musikkåren höres utanför, hvilken jämte standardbärare företrädt brudföljets vagnar från stationen. »Here they come!» är på allas läppar och alla blicka mot dörren och under det kören från läktaren uppstämmer hymnen: »Full of glory, full of wonders, Majesty Divine», inträder, företrädd af stadens Mayor och Clerk i sina rober, den ståtliga brudgummen jämte »the best man», majoren, baron Rudolf Cederström, därpå gästerna, bland hvilka märkas lady Fandel-Phillips, och så bruden ledd af jubilé-årets populäre Lord Mayor, sir George Fandel-Phillips. Bruden, vacker och intagande som alltid, är klädd i en präktig ljusgrå sidenklädning med en krage af samma slag och bägge rikt broderade med stål — »a dream of beauty», som de blifvit beskrifna. Hatten var i hvitt med lilafärgade orkidéer, liknande dem i den utomordentligt vackra handbuketten. Ceremonien tager genast sin början, i det den i full ornat officierande prästen gör vigselformulärens frågor och sedan förestafvar brudgummen och bruden löftena, allt lika engelska kyrkans med tillägg af satsen: »If Holy Church will permit». Under det brud och brudgum hålla hvarandras högra hand uttalar prästen högtidligt på latin: »Jag förenar eder i Fadrens, Sonens och den Heliga Andes namn, hvarefter han bestänker dem med vigvatten och brudgummen lägger på en bricka en børs med guld och silfver samt ringen, hvilka, sedan de blifvit välsignade och vigvattenbestänkta, öfverlämnas till bruden, under det brudgummen uttalar: »Med denna ring fästar jag dig, detta guld och silfver gifver jag dig» o. s. v., hvarpå ringen sättes på brudens första, andra, tredje och fjärde finger, under det prästen upprepar »i Fadrens, Sonens och den heliga Andes namn, Amen.» Den korta akten är därmed afslutad och brudparet jämte vittnen gå in i sakristian att underteckna civiläktenskapets »register», under det från orgeln uppstämmes en hymn.

Brudföljet återvänder därefter till stationen under en strålände himmel och genom en jublande folk-mängd och stiger in i tåget, som skall föra dem tillbaka till Penwyllt station. I salongsvagnen ha baron och friherrinnan Cederström en »reception», då de taga afsked af sina vänner, främst stadens Major, öfverste Morgan: folkmassan på perrongen defilerar afskedstagande och tåget afgår, under det musikkåren spelar den ståtliga waleska »Marsch of the Men of Harlisch».

Emellertid far jag till Penwyllt med ett tåg, föregående brudföljets extratåg, för att där se de sa-

longsvagnar, som skola utgöra extratåget till London och för att bese Craig-y-Nos. Bröllopsfrukosten skall nämligen intagas på extratåget, och jag har tillåtelse att se den festligt anordnade måltiden. I bordets midt — dukadt för 18 personer — tronar den ståtliga »weddingcake», en praktfull skapelse i tårtväg: blommor och blad i hvitt och silfver till det yttre, och utförd af Buszard i London, med världsrjykte som »confectioner». Vid hvarje kuvert ligga buketter af utsökta orchidéer, liljekonvaljer m. m., och uppsatser af sydfrukt, jämte kalla rätter pryda det festliga bordet. I köksvagnen pågår anordningarna för de utomordentliga anrättningar, som äro under öfverinseende af Craig-y-Nos' »chef-de-cuisine». Det är i sanning något aldeles nytt detta att intaga bröllopsfrukosten under ett iltägs svindlande fart! En annan vagn innehåller första klassens kupéer för gästerna, toalettrum och rökrum, hvarjämte ännu en annan vagn är lastad med reskoffertar.

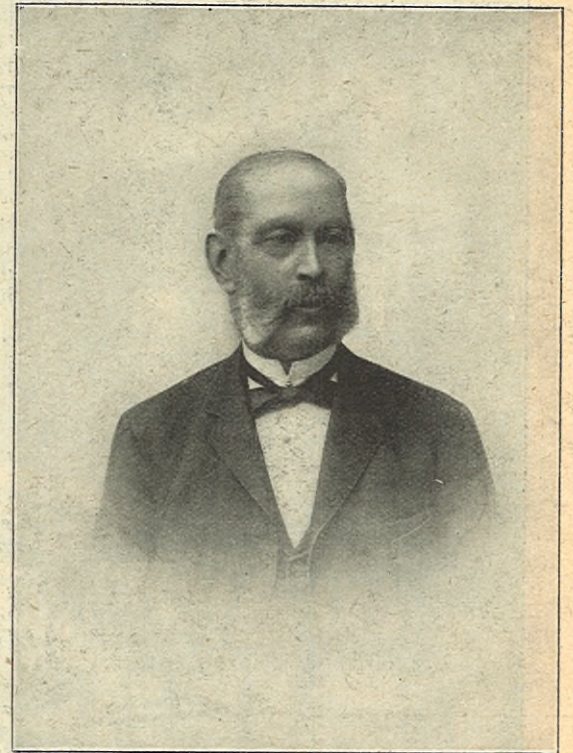
Snart anländer tåget från Brecon och sammankopplas med salongsvagnarne här, ett kort uppehåll vid stationen, ett sista farväl viftas af den lyckliga bruden, och tåget susar i väg för att kl. 5 e. m. nå London. Äfven vid Penwyllt järnvägsstation är en äreport af cypress, holly, en och murgrön, och äfven här ha ortens lagerträd fått ofra stora grenar för att pryda stationshuset. Man är här ungefär 900 fot öfver hafvet, högt uppe bland ödsliga berg, som rätt mycket påminna i smått om norska fjällvidder, men nere i klyftorna är rik växtlighet.

Jag har här förfrågat mig med m:r Allcock, »the agent of Craig-y-Nos» (slottsfogde kanske vi skulle kalla honom), om möjligheten att få se det inre af slottet, men mycket artigt förklarar han mig, att det ej låter sig göra. Emellertid vill jag naturligtvis se det yttre och beger mig därför af den branta slingrande körvägen. Snart är slottet vid »Nattens klippa» — som är betydelsen af Craig-y-Nos. — synligt där nere i en vidare klyfta mellan de höga bergen, ett underbart läge i sanning! Några få stugor, det är allt hvad som är synligt af mänskliga boningar. Sällan fanns väl en mera undangömd »vrå bland bergen», men man kan väl förstå, hur den frade divan älskar denna plats för att draga sig undan världsbullret, hur sångens drottning just valt sitt hem i Wales, »the Land of Song». Slottet köptes af dess nuvarande härskarinnas 1878, och ofantliga summor ha nedlagts därpå för tillbyggen, förskönande och rummens dekorerande och möblerande med den utsöktaste konstnärlighet och lyx. Här älskar hon att utöfva den mest storartade gästfrihet, här tröttnar hon aldrig att bestiga bergshöjderna; här uppträder hon hvarje afton — oftast som en förträfflig »commedienne» — på den berömda »Pattiteatern» hon här byggt; eller hon trycker på en knapp å den utomordentliga »orchestron», som spelar hvad dans hon önskar (förutom alla tänkbara melodier), och slottets härskarinnas dansar »likt en älfva» en chachucha eller hvad dans hon för tillfället har lust för. Tvänne rum äro afsedda för prinsen och prinsessan af Wales, och andra furstliga personer gästa ofta detta storartade hem. Hvarje dag tar hon en promenad till vagn, körd af sin egen kusk; slottets öfriga 4 kuskar köra de vagnar, som stå till gästernas disposition. Här äro 4 »headgardiners», trädgårdsmästare i spetsen för trädgården, driverier m. m. och inalles utgöres slottets tjänstepersonal af ej mindre än 100 personer. »Madame», som hon hittills kallats, är afgodad af alla sina underlydande, och hennes varma hjärta är alltid färdigt att hjälpa. De summor som insamlats i Swansea och Brecon för välgörande ändamål, när hon bidragit med sin härliga stämma, äro högst betydande; också har hon vid sådana tillfällen haft »kungligt mottagande»; och i erkännande af sådan godhet har staden Brecon förärat henne ett i ett dyrbart silfverskrin inneslutet borgarbref, som gör henne till »Burgess of Brecon».

Afvikande från körvägen, går jag ned en mycket brant stig och är snart vid en bro öfver den brusande floden Towe, och då jag passerat denna är jag inne i Craig-y-Nos' »grounds», utmärkt vackra anläggningar, där ståtliga exemplar af söderns lagrar och cypresser väl trifvas vid sidan af nordens tall och gran. Snart har jag framför mig den vy af slottets framsida med terrasser, »convulatory» och palmhus, som framställdes å en af Iduns fotografier. Från slottets tinnar svajar den svenska flaggan jämte den engelska, ty nu är baron Rudolf Cederström herre på detta slott, där sångens drottning, Adelina Patti-Cederström, är härskarinnas. Efter ett par månaders »wedding-trip» återvänder brudparet hit; och må de på sitt tjugande bergsslott lefva länge och lyckligt, det tillönskas dem säkert af många varma svenska hjärtan, liksom af vänner och beundrare öfver hela världen.

ANNA FLEETWOD-DERBY.

C. E. CASPARSSON.

F. Gimberg foto.

ME D f. d. kaptenen, vice talmannen i första kammaren C. E. Casparsson, som den 1 dennes af döden borttrycktes, har vårt land mistat en af sina mest framskjutna politiska personligheter. Dödsfallet kom aldeles oförmodadt. Kapt. C. hade dagen fört utrest till sin egendom Brunna i Upland i afsikt att snarast återvända till huvudstaden. Men då han på morgonen i vanlig tid stigit upp, kände han sig plötsligt gripen af illamående och led af andnöd. Han måste intaga sängen och på eftermiddagen inträdde döden; dess orsak var hjärtförlamning.

Redan när svenska folkets ombud första gången sammanträdde efter representationsförändringen, intog Casparsson plats på Uplandsbänken i första kammaren. Han har sedan aldrig lämnat den och ryckte hastigt fram till en af kammarens mest betydande män. Casparsson var bland det protektionistiska partiets stöttepinnar; han hade själf varit kanske systemets allra förste förkunnare i vår riksdag och äfven en af dess mest talangfulle förespråkare, som under sin krafts dagar hade både den ciceronianska värtalighetens bredt flödande ordström och den lekande kvickhetens uddiga infall till sitt förfogande. Han var en ytterst skicklig debattör, som förstod att lifva upp ett föredrag, hvars innehåll var torrt eller abstrakt, med praktfraser eller giftiga pointer.

Casparsson var Stockholmsbarn; han föddes den 21 juli 1827 i ett ansedt borgarhem, blef vid aderton år student och aflade ett år senare officersexamen. Vid Nerkes regemente tillbragte han sin första subalterntid, som fortsattes vid Lifregementets grenadierkår. Redan år 1854 tog han emellertid afsked för att odeladt ägna sig åt vården af egendomen Brunna samt åt sina kommunala och politiska intressen. Och äfven som landtbrukare var Casparsson en märkesman. Hans gård var en sannskyldig mönstergård, där särskildt mejerihandteringen stod synnerligen högt, och mången svensk husmor, som kanske tagit föga notis om den bortgångnes dock så betydande politiska verksamhet, känner godt till sådana frukter af hans ekonomiska som den välkända Stockkumlaosten m. fl. renommerade landtbruksprodukter.

ETT ARBETARPALATS: SAMTALSRUM.

ETT ARBETARPALATS I HUFVUDSTADEN.

ETT PAR olika föredrag — nu senast inför en talrik och lifligt intresserad publik af arbetare — har bankdirektör *H. Palme* i dessa dagar famlagt ett, som det synes, synnerligen behjärtansvärdt förslag att genom anläggande i Stockholm af ett stort mönsterhem för ogifta manliga arbetare söka råda någon bot för det fördärfviga inneboendesystemet. Statistiken ådagalägger, att ej mindre än 40,000 personer i vår hufvudstad äro hänvisade till detta sorgliga surrogat för hem och hemlif, och hr *Palme* plan, hvilken måste intressera en och hvar, som ömmar för arbetarklassens väl, afser att åstadkomma en efter våra förhållanden lämpad svensk efterbildning af de stora arbetarhotell, som under namnet *Rowtonhouses* i London och flere andra af Englands storstäder visat sig ypperligt motsvara sitt ändamål.

Genom vänligt tillmötesgående från bankdirektör *Palme* kan *Idun* i dag återgifva några af de interiörer från ett af de stora londonska mönsterhotellen, som hr *Palme* vid sitt föredrag förevisade. De äro ju talande nog, dessa bilder!

Byggnaden innehåller i bottenvåningen sällskaps- och ekonomirum samt i våningarna en, två och tre trappor upp endast sofrum. Den har plats för 800 hyresgäster, inrymmer en präktig, stor matsal, samtals- och läsrum, rökrum, tvättrum med 100 tvättfat och handdukar, som ombytas hvarje dag, vidare badrum, ett särskildt rum för fotbad samt korridorer med fack för kläder och andra de inneboendes tillhörigheter. Sofrummen, som äro ganska små, innehålla hvar ett en järnsäng och en stol. Genom våningarna löpa långsträckta korridorer, och för bättre luftväxlings skull nå sofrummens utåt korridoren vettande väggar ej fullt upp till taket. Sofrummen få användas endast om nätterna och äro afstängda från kl. 9 f. m. till en viss tid på kvällen. Hyran för ett sofrum är 45 öre pr dygn, och ett rum uthyres äfven för så kort tid som en natt.

En i London bosatt svensk, grosshandlaren *Warburg*, var den förste som fäste hr *Palme*s uppmärksamhet på dessa arbetarhotell och uppmanade

honom att söka få till stånd ett bolag för uppförande af ett dylikt i Stockholm. Hr *Warburg* hade därvid genast utfäst sig för 100,000 kr. i företaget. Sedermera har hr *Palme* energiskt verkat för saken och rådgjort med för saken intresserade kapitalister. Det för ett eventuellt hotell för 500 hyresgäster nödvändiga aktiekapitalet är också redan i det närmaste fulltecknad. Underhandlingar äro inledda rörande en tomt i Vasastaden i hörnet af *Frej*- och

Helsingegatorna. Tomten mäter 24,000 kv.-fot och är något större än tomten för den ofvan omnämnda byggnaden i London, hvilket emellertid också möjliggör ökade bekvämligheter. Sofrummen skulle alltså bli något större, men i öfrigt skulle inredningen bli i det närmaste lik förebilden i London.

De varma sympatier, som från så många håll redan synas stödja den vackra planen, och hvilka ej minst uttalades från arbetarne själfva vid den diskussion, som följde på hr *Palme*s föredrag, ställa de bästa utsikter för dess snara realiserande. Och den dag, när Stockholm ser sitt första stora arbetarhem efter *Rowton*typen öppna sina portar för det hårda kroppsarbetets skaror, skall helt visst ett viktigt steg vara taget för dessas sociala höjande. Heder åt alla dem, som oegennyttigt arbeta för det målet!

FURSTINNAN AF BULGARIEN.

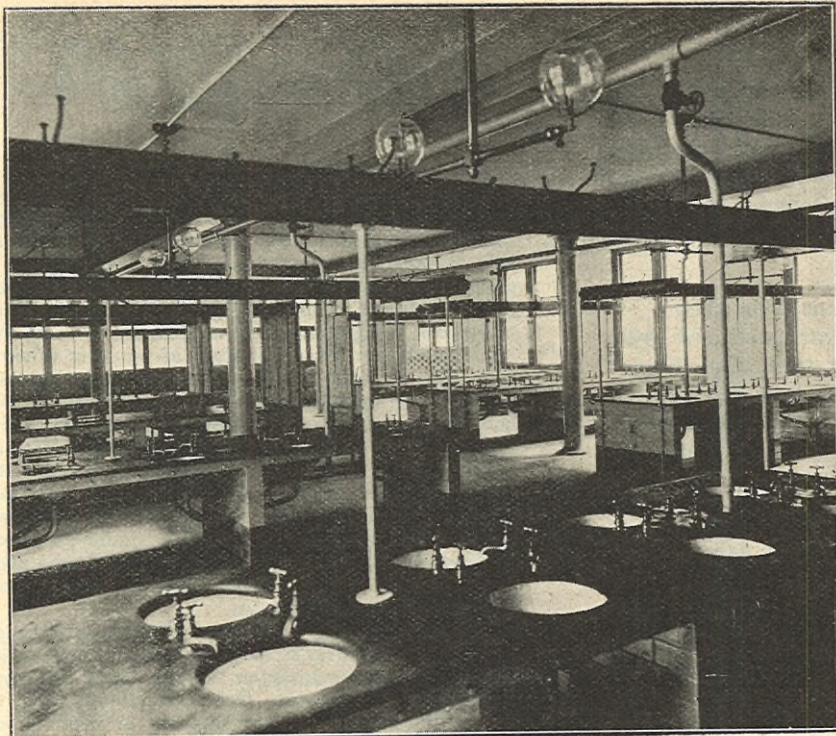
FRÅN BULGARIENS HUFVUDSTAD Sofia har ingått underrättelsen, att furst *Ferdinands* gemål *Marie-Louise* den 31 jan. afidit. Dödsorsaken var en följd af influensa i förening med lunginflammation. Det är en stor förlust furst *Ferdinand* därigenom lider: hans maka har städe varit ett moraliskt stöd för hans osäkra tron. Hon var född i Rom den 17 jan. 1870, dotter af hertig *Robert* af Parma. Sitt äktenskap ingick hon i *Florens* i april 1893. Tre barn stå sörjande vid moderns bår, tvänne söner och en knappast mer än ettårig dotter.

KANSLIRÅDET FRIHERRE FOCK,

hvars porträtt förut meddelats i *Idun*, uppvaktades den 2 dennes af minnesgoda forna elever i *Lärokurs* för fruntimmer på fjortonde årsdagen af kursens öppnande. En minnesgåfva, en silfverjardiniere fylld med rosor, öfverlämnades därvid. Friherre *Fock* var, som bekant, jämte rektor *P. A. Siljeström*, professor *F. A. Cederschiöld* och professor *N. J. Andersson* stiftare af denna kurs och kanske den egentliga själen i densamma. Han är nu den ende kvarlevande af kursens stiftare och förste lärare.

ETT ARBETARPALATS: MATSAL.

ETT ARBETARPALATS: TOALETTRUM.

KNÄCKEBRÖD SOM SALONGSPRYDNAD. AF CÉCILE GOHL.

(FORTS. O. SLUT.)

VÄRDINNAN och jag följdes åt uppför trappan till stora sängkammaren, där hemmets tre döttrar presenterades: en fullvuxen och en halvuxen tärna, vitklädda, med blå-gula skärp och bandrosor. Späda och smidiga och hvithyade voro de som konvaljer, men sprittande lifliga och lediga till sättet. Den lilla minsta var blond, med långa lockar och mörka, krusade ögonhår, en förtjusande sexårig uppenbarelse. Systrarna hade iklädt henne leksandsdräkten, som jag medhaft, och höllo på att haka ihop kolten bakfram under ljudelig munterhet. Och med brinnande ifver underrättades jag nu af hela den yra kvartetten, med hvilken ihärdighet Ulfåsamarschen inöfvats af äldsta systemen, — ja, hon tyckte att hon

fick ledsamheter af hallonsaften — den uppförde sig skandalöst, rent af hedniskt. Den första buteljen sprack öfver natten — kanske af hemlängtan — och den andra...

De skrattade som en skara härmfåglar. »Mr W., min man, påstod att den andra saftbuteljen nog hyste en gengångare af en viking med berserkalynne. Pastorn hade skaffat buteljen på min begäran,» gentog prostinnan mysande, »och hade den i godt förvar i bröstfickan på ytterrocken, då han kom på elektrisk spårvagn hemåt. Det var ju så kallt i går kväll och i spårvagnen var nog temperaturen ganska hög...» Och pappa är så varm-hjärtad,» inföll den musikaliska äldsta dottern.

»Och på en gång rusar ett fruntimmer, som sitter midt emot pastorn, upp från bänken, fäktar med armarna i luften, pekar på sin vis-à-vis, ropar förfärad på konduktören: 'Du min store, milde! Han blöder... han dör... stopp... hjälp...»

»Pappa är alltid blek och har svarta polisonger,» förklarade lillan förnumstigt. »Det blef en förfärlig uppståndelse. Ett par fruntimmer finga tag i pappa för att stödja honom, medan han hängde hufvudet och bara stirrade på de röda droppar, som föllo från kläderna på mattan och där redan hade bildat en pöl. Han sade, att han var ett par sekunder till mods som en vettvilling... kunde omöjligt göra klart för sig hur det var fatt... hade blifvit sömnaktig under färden. Då hörde han konduktö-

varit med om 100 vigs-lar på 14 dar. Och den halvuxna var rädd, att tangenterna fått blåsor och blåmärken. Och den lilla sötnosen förklarade, att hallonsaft var rysligt godt, men att näckebråd var inte så nice; att det var hon, som bundit smala blå och gula sidenband om hundra helt små »näckebrådar» och lagt dem på silverbricka och skulle bjuda dem till hvarenda lady till minne som kotiljongsordnar, så snart som jag talat slut. Och när alla de stora gått sin väg, så ville hon rysligt gärna höra en svensk spökhistoria, den allra hemskaste som jag visste.

Under tiden hade jag kringbundet mitt hår med hvita band och påtagit rättviksmössan.

»Det var mamma som letade reda på bagaren som bakar svenskt näckebråd... och pappa hittade en källa där hallonsaften rinner fram,» förklarade flickorna. »Ja, och mamma blef riktigt förtjust i bagaregubben, inte sant, mamma lilla? Men pappa

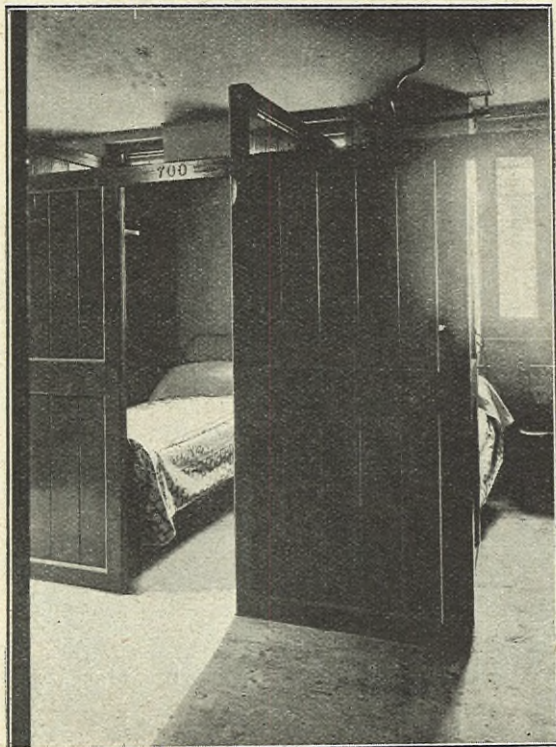
MARIE-LOUISE AF BULGARIEN.

rens lugna röst: 'Ingen orsak att vara rädd... sitt stilla på platserna! Det osar godt... blod är det inte... sprit inte heller... undan!'... Hallonsaften!! Ändtligen gick ett ljus upp för min käre man. Han reste sig, bad konduktören stanna, försäkrade att han var oskadd och ledsen öfver olyckshändelsen, som drabbat sirupsflaskan, och försvann i nattens mantelveck. — Allmän skrattkör i olika tonarter. »Nu svalkar buteljen nu 3 sina upprörda känslor i isskåpet. Jag törs inte vidröra sådana explosiva tingestar. Vår svarte kyrkväktare vill taga itu med den bångstyriga krabaten och lofvar att tappa och servera saften i glasen utan tilltugg af skärfvor.»

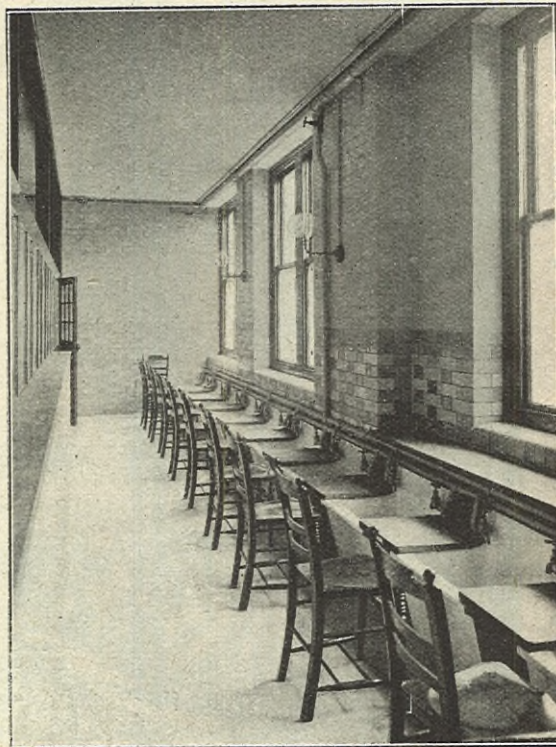
Hjul rullade på gatan och stannade utanför porten, en vagnsdörr smälldes igen och sedan ringde det. Prästfamiljen spratt till.

»Nu får jag skynda på min post... men inte en skymt får främmandet se af dalkullan och leksands-tösen, förrän alla äro samlade. Roa er så godt ni kan så länge... se'n skickar jag upp bud och då kommer ni in som en surpris och... förkrossar dem med ordets makt... var inte det bra sagdt, kanske?»

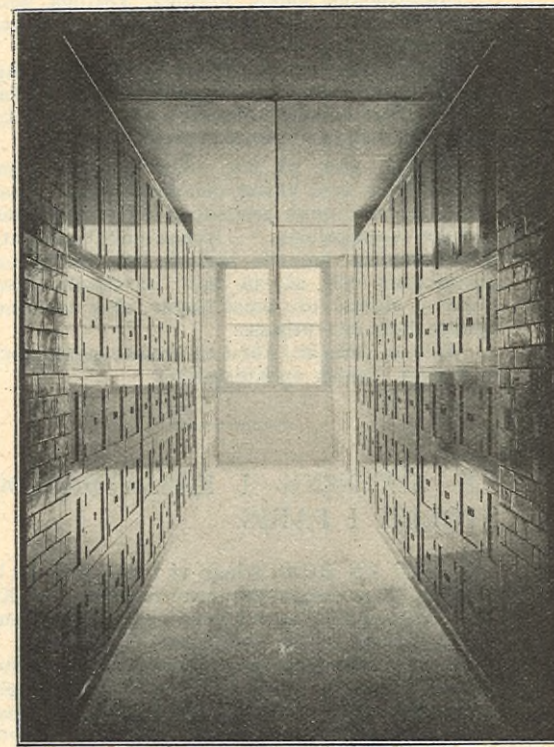
Med flickaktig vighet trippade värdinnan utför trappan. Innanför porten stod negerbetjanten i frack, vidlyftigt skjortbröst och hvita vantar, vred gång på gång på dörrlåset och insläppte den ena gruppen eleganta fruar och fröknar efter den andra.

ETT ARBETARPALATS: SOFRUM.

ETT ARBETARPALATS: FOTTVAGNINGSRUM.

ETT ARBETARPALATS: FÖRVARINGSFACK.

Med den näpna leksandstösens hand sluten i min var jag omsider redo att stiga in i salongen. Den var tom, men från det angränsande rummet åt gården hördes ett sorl som från en på utvandring stadd bisvärm — och genast greps jag af rampfeberns frossa, som brukar uppträda i sin häftigaste form vid salongsföredrag, då åhörarna sitta i jämnhöjd med och på armslängd från talaren, vanligtvis på 3 sidor om honom.

Skådespelaren, som envist plågas af rampfeber, torde finna bot genom att t. ex. några gånger försöka med en monolog inför ett par tjog förnäma, obekanta damer, med eller utan lorgnett, samlade omkring honom i en af hufvudstadens salonger. Sedan den betan är öfverstånden, känner han sig obesvärad på teaterliljorna. Jag har sett en forskningsresande, som trotsat vildmarkens fador med mannamod, under ett salongstal för kvinnlig publik ömsom rodna och blekna som en osäker flickunge.

Öfver sextio damer sutto på fällstolar framför och omkring mig, då jag tog plats i den hvälfda öppningen mellan förmaken och af värdinnan presenterades för gästerna. I bakgrunden framfögo ett par societetskorrespondenter från tidningarna sina pennor och annotationsböcker och ritade runor.

Efter ett par obehagliga minuter afskedade jag med en kraftansträngning medvetandet om publikens närvaro, uppvärmdes af ämnet, stämades af granrisdoften och svenska flaggans färger omkring mig och beskref sedan enkelt och flärdfritt svenska hemlifvet, som jag såg det med den inre blicken på minnets plåtar.

*

Det var slut. Förlofning och bröllop hade bjudits till efterrätt som i en hygglig, gammaldags roman. Damerna flyttade något på stolarna, logo och började språka lifigt. Brickorna inburo med den krångliga hallonsaften och leksandsungen skuttade ned från stolen bredvid mig och började med viktig min kringbjuda miniatyrkakor af knäckebröd, som mottogos med jubel och fästades med knappnålar på klädningslifvet eller hängdes med den blågula bandöglan på lillfingret.

Nu uppstämades Ulfåsamarschens låt af pipor och trummor i medeltidsstämning, och sedan tycktes alla tungband vara lossade. Rättvikskullan omringades, gratulerades, kände sig rent af öfverdragen af smickrets sötma som en sockerpulla. Välviljan, som nu lyste emot mig ur de gamlas moderliga blickar, intresset, som röjdes i ungdomens ögon, och de många smala, behandskade händer, som vänligt sträcktes mot främlingen, som roat gästerna en stund, — detta gjorde mera godt än alla artigheter.

»Åh, den härliga, kära, svenska bröllopsmarschen!» ropade en och annan. »Den tröttnar man aldrig på.» »Och den härliga svenska kärlekshistorien och dikten sedan, som hör till marschen,» fortsatte jag. »Den är både gammal och evigt ung.»

»Hvad är det? Berätta, berätta för all del.»

Och så kom det sig, att amerikanskorna fingo för första gången höra sagan om Sigrid den fagra och vadmalsvåden i kappan. Den slog an till den grad, att jag af många anmodades att stafva eller nedskrifva namnen Sigrid, Birger Jarl och Frans Hedberg på damernas visitkort som framtida stöd åt minnet.

Djuptgående, naiva, klyftiga, kostliga voro de spörsmål och anmärkningar, som under samkvämet framkastades och kräfde svar.

Sverige och svenskarne trädde ej ens i bakgrunden, då negerbetjäningen kringbjöd den amerikanska glacen. Sorl och stim ökades, i stället för att tystna enligt det kända svenska ordstäfvet.

Klockan gick på sex. Åter rullade vagnarna fram, fylldes med gäster och körde bort. Salongen blef tom; värdinnan strålade af belåtenhet öfver den lyckade mottagningen — lyckad enligt allas utsago. Rättvikskullan ämnade taga de öfverblifna, omaka galoscherna och gå sin väg. Då rusade leksandstösen i största oro emot henne, slog armarne om hennes hals och utbrast:

»Inte än! Inte än! Först en svensk spökhistoria... en rysligt, hemsk spökhistoria!»

EN SITTING I KASSATIONS- STOLEN I PARIS.

ÄNNU EN BILD bringa vi i dag från det långa sorgliga dramat därnere i världsstaden. Kassationsdomstolen och dess förhandlingar nämnas nu dagligdags i hela världens tidningsspalter. Från detta rum, som våra läsarinor här se framför sig, hoppas man, att en dag budet skall utgå, glädjebudet att dock rättvisan till sist behållit segern, och att en sen ödets ljusning förestår den olycklige på Djäfvulsön.

LIFSLUST.

EN RIDDARE red genom mörkan skog,
Där dagern i glimtande lekar drog.
Han vildbrådet jagat med hök och hund,
Nu låg det med blodstänk i hornens lund.
Fanfaren i morgnande rymder ljöd:
»Hej dudelidej, nu är hjorten död!»

Den blekvulna höstottans kyla sken
I tindrande fukt på hvar barmörk gren.
Och vindkastet stänkte en droppe tung
På riddarens tinning så hvit och ung.
Han torkade pannan med kappans frans,
Han smålog, ty tåren var icke hans.

Grå gångarens sele var sölfbespänd
Och prakttofs sopade smidig länd.
Själfflyttaren blänkte i kostbar skrud.
På jakthandske, sömmad af älskad brud,
Ett näste med guld i hvartenda strå
Ömt skyggade pärlhvita dufvor två.

Han kysste det fint stofferade skinn.
Han sjöng, då han tänkte på flickan sin:
»Mitt lif är ett dajeligt äfventyr,
Ung är jag och tapper och glädjeyr!
Var hälsad du bräckande morgon röd:
Hej dudelidej, nu är hjorten död!»

Högt lurarna klungo och skaran kom.
Sin härskare käckt den ringade om.
Gladt hundarne viftade, falkeklo
På välkanda handen slog sig till ro.
Och remmarne tömdes... med skratt och skral
Man drack den besegrade hjortens skål.

Mot borgen de drogo i brokig prakt.
På grönskande kvistar man offret lagt.
Blod droppade stundtals i ryttarspår,
Sak samma — det flöt ej ur eget sår.
Fanfaren i solgyllne rymder ljöd:
»Hej dudelidej, nu är hjorten död!»

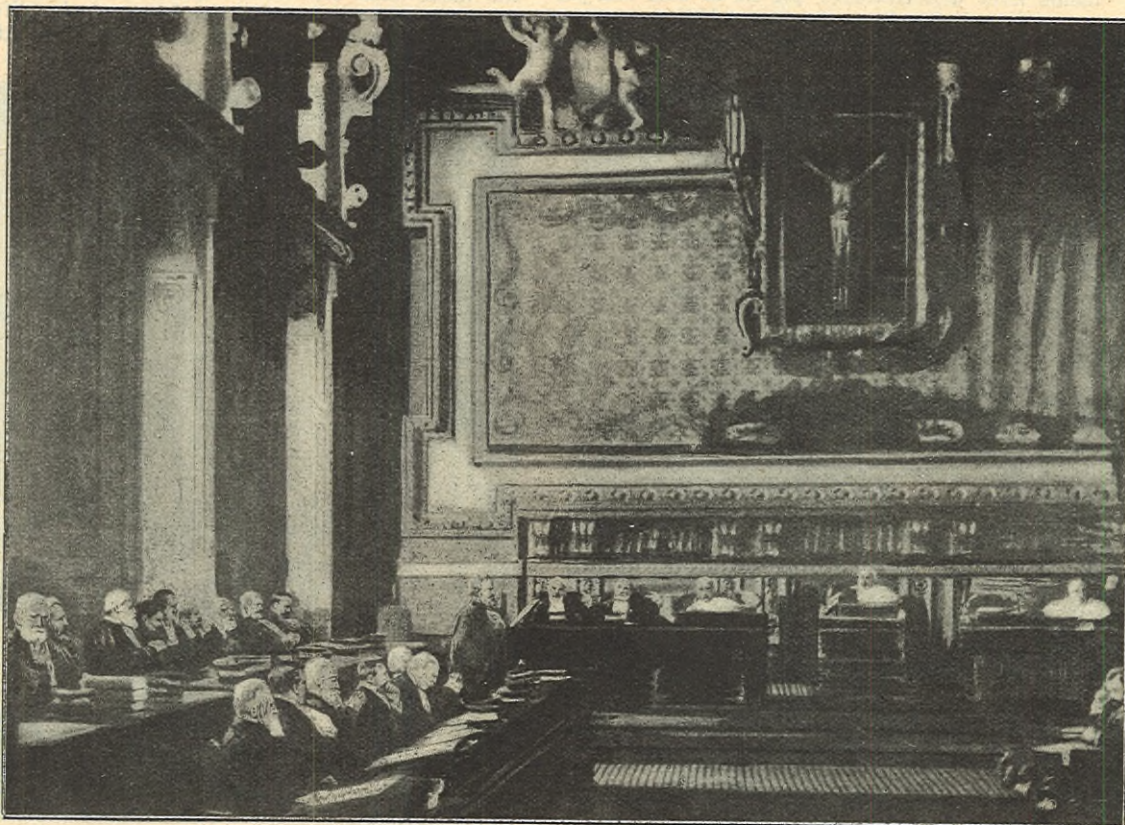
ANNA KNUTSON.

ORD OCH BILD, illustrerad månadskrift, är en publikation, som vi på det varmaste vilja rekommendera hos alla hem, i hvilka råder något intresse för litteratur och konst, populär vetenskap och kritik. Tidskriften, som nyss avslutat sin sjunde årgång, har oupphörligt gått framåt såväl i gediget och konstnärligt innehåll som äfven i den bildade publikens bevägenhet. Det sistnämnda är lika glädjande, enär det visar behovet af en dylik tidskrift, som det är nödvändigt, då ju helt naturligt kostnaderna för uppehållet af en publikation af Ord och Bilds rang äro så stora, att företaget kräver en ganska stor tillslutning, för att det skall bära sig. Utgifvaren, hr Karl Wählin, förtjänar ock det största erkännande för det sätt, hvarpå han leder denna tidskrift, ovedersägligen den främsta bland månads-tidskrifterna i Norden. Innehållet bjuder på rik omväxling och har att uppvisa många framstående författare på alla områden, ej blott från Sverige, utan ock från grannlanden.

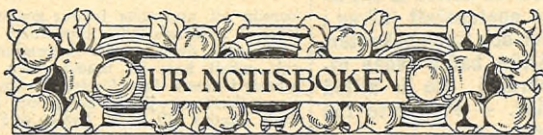
Vid en bläddring i den senast avslutade årgången finner man, att hvarje häfte har inledts med tvänne på elegant planschpapper tryckta afbildningar af framstående konstverk. Och i textafdelningen, där för öfrigt nästan hvarje uppsats är rikt och omsorgsfullt illustrerad, återfinner man lyriska och dramatiska dikter, intressanta berättelser, stämningar och betraktelser, målade ortsskildringar från in- och utlandet, teckningar såväl af framstående samtida personligheter som ur äldre tiders historia, populärt vetenskapliga uppsatser, artiklar om litteratur och konst, teater och musik m. m.

Det nyligen utkomna januarihäftet skänker äfven visshet om, att redaktionen i alla afseenden tänker fortsätta på den goda väg, på hvilken den slagit in. Detta det nya årets första häfte inledes med en väl skriven öfversikt af Hellen Lindgren öfver Carl Snoilskys skaldskap. Uppsatsen illustreras af ej mindre än 8 porträtt från olika skeden af skaldens lif. Ett särdeles förträffligt och intressant kåseri har Carl G. Laurin skrivit öfver kulturländernas skämtteknare och skämttidningar, och är i denna uppsats inrymd en hel följd af roliga karrikatyror af utlandets förnämsta tecknare på detta område. För öfrigt hafva bidrag lämnats af bl. a. O. Levertin, E. A. Karlfeldt, Karl Hedberg, M. Josephson och Karl Wählin själf, hvilken senares intressanta uppsats om »en nyupptäckt målning af Rembrandt i Sverige» är värd alla konststälkares uppmärksamhet. Den ena af häftets båda konstplanscher återgifver i reproduktion nyssnämnda Rembrandtsbild, medan den andra afbildar Teodor Lundbergs vackra statygrupp »Vågen och stranden», som nu pryder västra trappuppgången i Stockholms slott.

EN SITTING I KASSATIONS-
DOMSTOLEN.

ÅRETS MINNEN är ock en tidskrift, som förtjänar uppmuntran, på grund både af sitt värdefulla innehåll, sina talrika bilder och sin stora prisbillighet. Som redan namnet innebär har den gjort till sin uppgift att lämna en öfersikt, i ord och bild, af årets märkligare, minnesvärda händelser, och under de två år tidskriften hittills fortgått, under redaktör J. P. Velanders insiktsfulla ledning, har den synnerligen förtjänstfullt fyllt detta sitt program. Man kan också tryggt förutse, att 1899 års årgång ej kommer att stå de föregående efter, och det är oss därför ett nöje att anbefalla den prydliga och i bästa mening äkta folkliga publikationen.

KONUNGENS OCH DROTTNINGENS RESPLANER. Då konungen såsom följd af influensa ännu besväras af benägenhet för luftförskattarr, är han af sin läkare ifrigt tillrådd att under ett par vårmånader vistas i södern, hvarför han ämnar omkring den 1 mars afresa med Biarritz som närmaste mål. Han torde inemot midten af maj månad vara att återförvänta. Samtidigt med konungen kommer drottningen äfvenledes för sin hälsas vårdande att afresa till Honnet vid Rehn.

BISKOPINNA RODHE har af eforus förordnats till inspektris vid en af folkskolestyrelsen i Göteborg för innevarande år anordnad undervisningskurs i huslig ekonomi för folkskollärarinnor.

LÅNGT ÖFVER 100,000 UNDERSKRIFTER ha Svenska kvinnornas fredsförenings adress nu erhållit. Nya listor inströmma emellertid ännu alltjämt.

KUNGL. TEATERN. Det förnyade uppförandet af »Valkyrian» sistlidne abonnementsafton fick ökad intresse, därigenom att hr *Elmblad* för första gången på svenska språket utförde Hundings parti. Hr E. har som bekant flere gånger utfört partiet vid festspelen i Bayreuth och därför fått de ampleste loford. Man måste ock medgifva, att en konstnärligare tolkning af den väldige kämpen Hundings visserligen ej långa, men karaktäristiska parti näppeligen låter tänka sig. Och så fru *Gulbranson* som Brünnhilde! Tvänne Bayreuthkonstnärer af så framstående slag på vår operascen — minsann, det är ej hvardagsmat det! Om någonsin borde väl publiken vid dylika ytterst sällsynta tillfällen vara fulltalig. Så har dock ej nu varit fallet; men man får väl äfven här skylla på — influensan. De som infunno sig till dessa representationer hafva däremot i fulla drag kunnat njuta af den högtid, som bereds dem, ej blott genom de båda nu nämnda konstnärernas prestationer, utan genom föreställningarna i deras helhet, ty det har öfver dem hvilat en anda af bättre förstälse och djupare intresse än förut. Därför verkar ock det hela mera medryckande än någonsin. Iscensättningen är ock i flere hänseenden bättre än förr.

CHARLES GREGOROWITSCH har nu, segervan, hållit sitt intåg i våra hjärtan. Redan den första satsen i det första numret — »Concerto russe» af Lalo — på hans första konsert öppnade deras dörrar på vid gävel. Just ett trollspö är hans stråke — mjuk, smekande inställsam. En större ton ha vi förr hört, mera kraft ha vi känt, men i ljuff betagande glansfullhet står han bland de främste. Hans teknik är suverän, hans renhet oförvitlig. Hans program kunde man ju kanske kritisera: där funnos Bach och Schubert och Wieniawskis legend, men där funnos också ytligheter af Zarzycki, af Sarasate. Men äfven ytan blef här intressant i sitt glimmande färgspel. Och vi kritiserade icke. Vi klappade och pockade och den lille frodige maëstron bugade och log och gaf den ena extra biten efter den andra. Ej heller »sköto vi på pianisten»; han ackompanjerade med blygsamhet och gaf ju bara

HYLIN & CO

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16.
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

två små egna nummer. Men arrangören, hr Linden, sände vi många oartiga tankar, för att han bestod program endast åt hälften af publiken. Vi skola hoppas, att det var åt »den bättre».

DELSBOSTINTAN — ja, att hon är populär, det märktes nog vid hennes senaste soaré i Vetenskapsakademiens hörsal, hvilken till sista plats var fullsatt af en publik, hvars ljudliga skrattsalvor och lifiga bifallstecken mer än nog bekräftade denna popularitet. Fru Ida Gavell-Blumenthal, såsom Stintan i allmänna lifvet heter, föredrog flere af sina lustigaste historier och bästa visor. Ett utmärkt biträde lämnades af fyra från Folkdansens vänner, som utförde flere karaktäristiska och vackra folkdanser. Det hela nådde sin spets, då Delsbostintan trädde en siratlig dans med den lustige spelmannen.

FRÖKEN ANNA ZETTERBERG, som nu hemkommit efter flere års studier i utlandet, förbereder en soaré att snart gifvas å K. Teatern. Programmet upptager José Echegarays gripande drama »Galeotto». Fröken Zetterberg biträdades af åtskilliga artister vid Dramatiska och Svenska teatrarne.

Foulard-Siden

85 öre

till kr. 3: 85 pr meter i nyaste mönster och färger

I STÖRRE LANDSORTSSTAD kan en bildad tysk dam under några månader få löande sysselsättning med att gifva konversationslektioner i tyska språket åt äldre elever. Ansökningar med upplysning om föregående verksamhet, samt åtföljda af betyg, fotografi och referenser torde märkt »Marchand 99» skyndsamt insändas till S. Gumæli Annonsbyrå, Stockholm. (G. 75949)

TACKSAM för alla de rekvisitioner jag till jul erhöi af Iduns ärade läsarinor, beder jag att äfven nu efter jul blifva hedrad med beställningar af tapissierarbeten, mönster och monogram m. m! Hänvisande till utförlig annons i nr 38 för 1898. Vördsamt ALVINA LJUNGCRANTZ, Västerås, OBS! Elever kunna bli antagna.

Bleksot, blodbrist och svaghet botas säkert med Pinus Piller. Många intyg från botade finnas. En sats kostar: mot insänd likvid 2: 70, som postförskott 2: 85. Återförsäljare erhålla rabatt. Skrif till (S. T. A. 56369) C. J. Lindahl, Säsjö.

Kaffe koppar, tunna, äkta, i guld o. hvitt o. fina kul. dekor. felfria, kostat 8, 10, 12 å 15 kr. bortslumpas till 3 50, 4, 5 o. 6 kr. dussin, udda par 25 öre. Tekoppar d:o d:o 4, 5, 6 o. 7 kr. dussin. Äkta kaffe o. tekannor från 1.25. Japanska kannor 50 öre: Stora vackra kul. blomkruror 1.25. Hvita tallrikar 1.40 duss. Ust.-skålar 25, med fat 35 öre. Rundb. dricksglas 55 öre duss. Kul. vattenkaraffer m. glas 40 öre. Salt- & mjölk af porslin 90 öre, af trä 45 öre. Kryddskåp m. 8 lådor 3.50. Moderna porslinsröviser för 12 personer 16 kr. 1.ma nickel-brickor från 75 öre. Svenska nickel-kaffe o. teserviser från 7 kr. Nya knifskurare 40 öre. Polermedlet »Sol», enastående, 25 öre flaskan. Lavoarsatser, kul., från 5 kr. Bi-deer med ställning 6.50. Emaljerade kärll alla slag m. m. till enastående låga priser. Tapeter från 8 å 10 öre rullen. Till landsorten mot efterkräf. Fria lådor. Reel handläggning. Rikst. 28 79. Allm. 119 28.

18 Mauritz Jansson & Co 18.
Regeringsgatan

svart, hvitt och kulört från 65 öre till kr. 16: 45 pr meter — slätt randigt, rutigt, fasoneradt, damast etc. (cirka 240 olika kvalitéer och 2,000 olika färger, mönster etc.).

Siden-Damast.....	fr. 90 öre—16,45	Bal-Siden	fr. 65 öre—16,45
Siden-Bastyger pr robe	» kr. 12,30—58,80	Siden-Grenadiner	» 90 öre— 8,65
Siden-Foularder, tryckta,	» 85 öre— 3,85	Siden-Bengaliner	» kr. 1,75— 8,35

pr mtr. Siden-Armüres, Monopols, Crisalliques, Moire antique. Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, sidentyger till täcken och flaggor etc. etc. tull- och portofritt i hemmet. — Prover och katalog med omgående. — Dubbelt brefporto till Schweiz.

Siden-Fabriken G. Henneberg, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

Kontant 540,000 Kronor

fördelade i 8,223 vinster på

50,000, 10,000, 5,000, 1,000, 500, 100, 50 och 20 Kronor utlottas. den 1 Maj 1899. Pris för lottsedel 10 kr., till landsorten mot insänd likvid vid hvarje rekvisition åtföljd af 40 öre (till rek. porto och dragningslista). Hela behållningen tillfaller Nordiska Museets Byggnadsfond.

Nordiska Museets Lotteri,
Fredsgatan 32, Stockholm. (G. 74261).

God framtid.

En gammal solid affär i större landsortsstad, som till sommaren öppnar hvitvaru-afdelning, söker en **förstklassig expeditrice** fullt kompetent att på egen hand förestå denna afdelning. Platsen tillträdes 1 Juli. Lönevillkoren goda. Svar med uppgift å lönepretentioner m. m. emotses under signatur »Kompetent», adr. S. Gumæli Annonsbyrå, Stockholm. (G. 75895)

Köp alltid radiatorsmör!

C. E. Lagerström
Stockholm
Frejamagasinet
Sybehörs- och Modeaffär.
Specialitet:
Garneringsartiklar
till kläddingar o. kappor.

Doktor Carl Fritzell.
Grefmagnigatan 10.
Invärtes och barnsjukdomar.
Hvardagar kl. 10—1/2 11, 1/2 3—1/2 4. Söndag haldagar kl. 10—11. Allm. tel. 58 98.
Tandläkare *Sjöquist*
Drottninggatan 68, Sthlm.

Eleganta visitkort
å
Iduns Kungl. Hofboktryckeri
12 Stora Vattugatan 12.

Banyuls Trilles.
Ett aptitgifvande, magstärkande vin, afsedt för konvalenser och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.
Pris pr butelj kr. 3,50 hos
Högstedt & Co,
Stockholm, 32 Regeringsgatan.

Löteborgs KEX.

Landtmanna- & Kreditkassan
N:r 1 Mynttorget. Stockholm.
Depositionsränta 5 %
Sparkasseränta 5 %
Å hvarje sparkassebok kan lyftas intill 1,000 kr. i månaden utan uppsägning.

**Pellerins Christiania
Grädd-Margarin**

Guidmedalj vid Stockholmsutställn. 1897.
Guidmedalj Bergen 1898.
I smak som finaste bordsmör. Tillverkad under statslig kontroll. Pasteuriserad grädd- och mjölk. Bakteriologisk undersökning af råvara och färdigt fabrikat. Högsta kvalitet är märkt S. O. M. i stora röda bokstäfver å lädan.
Generalagentur och nederlag i Stockholm hos Ekström & Hofstund, Skeppsbron 24.

Det modernaste och bästa i
Züricher Siden

sändes till fabrikspris franco och tullfritt till hemmet

i svart, hvitt och kulört, i storartadt urval till bal-, sällskaps- och prome-
nadaletter, meter- eller styckevis från 50 öre pr meter till kr. 20: —, direkt till privata personer.

E. Spinner & Cie,
Zürich, Schweiz (föret J. Zürrers Sidenfabrik).
Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.
Rekvirera profver!

Intet hårafall, ingen kal hjässa mer!
Krugs Eutrichol.

Bästa, efter gammalt läkarecept tillverkade hår-, växt- och konserveringsmedel.

Flaska 1.50 mk.

Senaste läkareintyg: KRUGS EUTRICHOL, framställt efter gammalt helt och hållet ändamålsenligt komponerat läkarecept, är genom hvarje enskild ingrediens och därjämte i sin sammansättning ett förträffligt rekommenderadt medel vid rationel behandling af hufvudet och för att konservera och förbättra hårväxten. Det har många gånger pröfvats af mig och befunnits vara ett kraftigt medel och äfven på grund af sitt behagliga användningssätt mycket prisvärdt.
Walsleben bei Erfurt, den 30 dec. 1897. D:R DÜMKE, prakt. läkare.

Krugs Kräuselwasser.

Intet brännande af håret nödvändigt mera. Aldrig rakt hår mer. Genom Krugs Kräuselwasser hålles håret mycket längre lockadt än med krustång. Pris pr flaska 60 pf. Finnes hos finare parfym- och drogaffärer eller direkt från

E. Krug, fabrik f. cosm. prep., Dresden A, 21.

Sommar- och Vinter-Kurorten
BORGS Kneipp-Vattenkuranstalt

adress: Norrköping.

Läkare: Dr Johan Bergqvist och Dr Ernst Lindahl.

Sjukdomsbehandling

med vatten, luft o. sol, gymnastik o. massage, diet m.m.

Billiga priser (S. T. A. 56170) Prospekt gratis

Herrar Annonser

meddelas härmed vördsamt, att, på grund af upplagens betydliga stegring, annonser och tillkännagifvanden böra vara inlämnade till IDUN senast på måndagen för att kunna inflyta i samma veckas lördagsnummer och senast på torsdagen för att kunna införas i påföljande onsdagsnummer.

Med utmärkt högaktning
Iduns Expedition,
Klara Södra Kyrkogata 16.

Lars Monténs

Neutrala Kärntvål till ylletvätt och Oleintvål till linnettvätt användes lämpligast sålunda:

1/2 kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 à 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvätt böra såväl lösningen som sköljvatnet hafva 36 à 38 grader.
Finnes hos de flesta specierhandlare samt i mina butiker.
Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.
N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 S:t Paulsgatan.

Oaktadt kaffe nu är billigt,

så bör ni dock betänka att det är mycket skadligt att dricka det enbart, synnerligast de billigaste sorterna, hvarför det är nödvändigt att till vanligt kaffe blanda en hälsosom haffetillsättning för att undvika kaffeförgiftning, och det är af professorer och läkare erkänt att **Stockholms Kaffe-Aktiebolags Intubikaffe** blandadt till kaffe gifver den hälsosammaste, billigaste och mest välsmakande kaffedryck. Detta intubikaffe säljes i hvarje välordnad speceri- och diversehandel i paketer à 25 och à 10 öre, men bör man akta sig för alla värdelösa efteranringar, som gå under namn af äkta, prima eller andra benämningar, hvarför man bör efterse att i hvarje paket är tryckt firmans namn, **Stockholms Kaffe-Aktiebolag**, samt dess fabriksmärke med ordet »Patent», ty endast dessa äro verkligt äkta och garanterade att innehålla ett hälsosamt och godt fabrikat.

I likhet med föregående är utförsäljas
Hvita broderade Remsor

(å madapolam extra prima kvalitéer)

med extra rabatt å hvarje stycke.

I. F. HOLTZ,

H. M. Drottningens Hofleverantör,
7 Brunkebergstorg 7, 35 Stora Nygatan 35
och 8 Sturegatan 8.

OBS! Order från lands rten exp. omg. Profver sändas på begäran.

SAGA

är namnet på »BARNENS EGET BIBLIOTEK», som från 1899 års början utgifves af samma redaktion som den af barnen så efterlängtade JULTOMTEN. — Hel årgång omfattar 3 à 4 illustrerade böcker om sammanlagt 880 sidor samt dessutom 176 omslagssidor med smärre skildringar, tankeöfningar m. m. — Pris för 48-sidigt häfte endast 10 öre; för hel årgång om 22 häften 2 kronor. — SAGA kan beställas å hvarje postanstalt (äfven i Stockholm) samt i rikets flesta boklädare och tidningskontor. N:r 1 och 2 af barnbiblioteket SAGA hafva redan utkommit, och n:r 3 utlämnas den 11 februari. Nu är alltså tiden inne att verkställa prenumeration. — Profhäfte fås gratis från Svensk Lärartidning, Stockholm N.

Linne-Damutstyrlar

tillverkade efter nyaste modeller å egen syatelier.

Alla slags hvita

Bomullsväfnader, Duktyger,
Läkans- och Örngatts-Lärfter
samt Handduksväfnader.

Broderier och Spetsar
i största urval.

Illustrerad prisKurant sändes på begäran franko.

K. M. Lundberg,
Stureplan.

Med anledning af »Clematis» värdefulla uppsats i Idun för d. 10 febr. »Om farorna vid barns uppfödande med komjolk», få vi härmed som fullt jämförlig med alla förekommande utländska apparater framhålla:

BABY

SVENSK DIFLASKAPPARAT

rekommenderad af professor Medin. Apparaten kostar komplett med 8 flaskor och kokkärl kr. 6: —
Dito utan kokkärl » 3: 50
Med hvarje apparat följer »Kortfattade regler för späda barns uppfödande med komjolk» af professor O. Medin.

Apparaten, som redan vunnit särdeles stor spridning äfven i grannländerna, är utom af professor Medin och d:r Carl Flensburg i Idun för den 2 mars 1892, förordad af e. o. professor W. Pipping i Helsingfors och d:r Chr. Döderlein i Kristiania m. fl.
Säljes i parti hos hrr G. Abramson & Co., Stockholm och i minut hos hrr Alb. Stille, Ch. O. Werner, Josephsson & Agren, Sandgrens bosättningsmagasin, Kuntze & Co., Numa Peterson, Åkerholmshälsömagasinet samt alla apotek i Stockholm.
I Göteborg i Ch. O. Werners filial. Dessutom å de flesta apotek i riket.

Santalmissionen

TE
Broken Pekoe à 6: 40.
Nästan omedelbart färdigt för servering. Drygast.
Märk! Vi sälja denna prima sort oblandad 3 à 4 kr. billigare pr kilo än vissa andra firmor.
Pekoe à 5: 60 pr kg.
Mindre aromrikt. Utmärkt hvardagste. Insänd 40 öre i frimärken, så erhålles prof af önskad sort.

Santalmissionens Tedepot,
Trievaldgränd 2, Stockholm.

Väfskola i Örebro.

Grundlig undervisning i uppsättning för ett hem lämpliga väfnader i vanfrån 4 till 10 skaft, skånska alljer, damast m. m.
Nina v. Engeström.

BARNSKÖTERSKA, van att sköta späda barn, samt en villig och sykkunnig KAMMARJUNGFRU, erhålla plats d. 24:e april, om betyg och fotografi sändas till grevinnan Posse, adress Almnäs Hjö. (170)

I MATLAGNING kunniga hushållsfröknar erhålla goda platser genom Norra Inackerorderingsbyrån Mästersamuelsgatan 52, Stockholm. Kl. 11-3. (168)

KOKERSKA. En frisk och snäll flicka, fullt kunnig i så väl enkel som finare matlagning, erhåller plats den 1 maj. Betyg jämte löneanspråk insändas till »Anna» Venersborg, poste restante. (173)

BARNFRÖKEN. En flicka af god familj, barnärk och ordentlig, som är villig att sköta två små barn, erhåller genast plats i god familj i Uddevalla. Svar med uppgift å familj och lönevillkor helst åtföljdt af fotografier sändas till A. K. Uddevalla. (171)

Örebro Kex

Bäst! * Billigast!

Säljes hos herrar Speceri-, Delikatess- och Kaffehandlande.

Korkmattor, genomgjutna, enfärgade och tryckta, finnas i största urval och tillhandahållas profver samt kostnadsförslag på begäran hos F. Uhnér & Co, Fredsgatan 22.

NU GENAST finnes plats på landet för en anspråkslös lärarinna, kompetent att undervisa två barn på 11 och 13 år, i vanliga skolämnen samt språk. Fordringar: fullkomligt frisk, enkel och med ett godt lynne, villig deltaga något äfven i inom hus förefallande göromål. Svar till fru Lundquist, Stigtomta. (172)

LÄRARINNA,

kunnig att undervisa tvänne gossar för intråde i 1:sta och 2:dra klasserna i elementarläroverk, önskas under värmerinen i godt och enkelt hem på landet. Den som är kunnig i musik äger företräde. Uppgift på lönepretentioner jämte betyg och fotografi torde sändas till K. L. Latorp & Finspong senast den 6 februari i år. (159)

TILL DEN 24 NÄSTKOMMANDE APRIL

finnes i Göteborg hos familj med tre barn om 9, 6 och 1 1/2 års ålder, plats ledig för en väl uppfostrad flicka, kunnig och villig att omhändertaga barnen samt att gå frun tillhanda i allt rörande husliga göromål. Reflekterande torde insända svar till »Flodur», under adress Iduns redaktion. (160)

EN BILDAD, MUSIKALISK, men anspråkslös flicka, utexamin. fr. Musik-konservatorium, önskar plats i bildad familj att underv. i sång, piano och handarbete samt hjälpa barn med läxläsning. Lön enl. öfverenskommelse. Svar till »A. X.» Askersund p. r. (161)

VÄRDINNEPLATS sökes af praktisk, duglig och bildad flicka, kunnig i alla husliga göromål. »Svar till »Systrar 26-28» Iduns Exp. (161)

MOT FRITT VIVRE önskar en ung, hjärtgod, sympatisk flicka plats i familj. Villig deltaga i alla husliga göromål, hvari vana äges. Vidare genom korrespondens med »God hjälp», N. Kungsgatan 31, Gefle. (162)

TJUGOTRE-ÅRIG, bildad flicka, önskar plats i familj, hälst på landet, att bitr. med skrifgöromål, hvari flerårig vana äges. Har lust att vara hushörs behjälplig med i hemmet förek. göromål. Svar till »Goda Betyg», Norrköping p. r. (169)

PLATS PÅ LANDET önskas af en bättre flicka, van att deltaga i hushållet samt kunnig i mejeriskötsel. Svar till »24 år», Allm. Tidningskont. Gefle. (140)

BÄTTRE FLICKA önskar mot fritt vivre genast plats som sällskap och att gå frun tillhanda. Svar till »23 år», Venersborg p. r. (144)

PLATS

att gå frun tillhanda önskar en bättre, anspråkslös ung flicka. Hon har skött sin fars hushåll på egen hand, kan läsa läxor med minderåriga barn samt muscera och undervisa barnen i pianospel. Hon är kunnig i handarbete och kan sy barnkläder. Benäget svar afvaktas i biljett till »Ungdom», adr. Nordiska Annonsbyrå, Göteborg (Nord. A.-B. 6741)

EN UNG, BILDAD FLICKA önskar plats som sällskap och hjälp i familj eller hos äldre dam. Svar till »22 pålitlig», p. r. Sundsvall. (149)

UNG, BILDAD FLICKA, af fin familj, som en längre tid vistats i England, önskar plats som sällskap. På lön göres ej anspråk, men önskar blifva ansett som medlem af familjen. Svar till »Skånska», Iduns exp., Stockholm. (158)

PLATS ÖNSKAS TILL VÅREN i stad eller i liflig trakt på landet af en ung, bättre flicka, enkel och anspråkslös, som hushållsbiträde. Van vid alla inom ett hem förek. göromål. Svar »Värmländska 20 år», Karlstad p. r. (156)

UNGA FLICKOR som vilja ernå duglighet i allt husligt, äfven i all enklare och finare handslöjd, få lära sig detta och få god inackordering i glad, vänligt hem nära sjöstad i Södra Sverige. Svar inom 14 dagar till »Huslighet» f. v. b. I. M. Göthes Bokhandel, Stureplan 4, Stockholm.

DEUTSCHES FAMILIENPENSIONAT.

In Darmstadt finden junge Mädchen in feiner Familie liebevolle Aufnahme. Der Preis jährlich mit Sprachunterricht 1200 Mark. Ref. und Prosp. durch Fräulein Gully Almqvist und Helfrid von Feilitzen, Jönköpinga. (1508)